

Prisutdelningar efter årsmötet 25 februari

Emilia Flinkfeldt, klass HUSA 15 på Härnösands gymnasium tog emot Lilla Lubbe-priset om 2 500 kronor för sin novell "Gravitationskraft".

Motivering:

En berättelse med ett allmängiltigt innehåll, en utvecklingshistoria på rytmisk prosa med ett oväntat och fantasifullt bildspråk.

Jury: Lena Gedin, Ingegerd Lundberg och Ingrid Nyström

Novellen kan läsas på Ludvig Nordström-sällskapets hemsida

<http://ludvignordstromsallskapet.se/>

Författaren Åke Smedberg från Uppsala – född och uppväxt utanför Sundsvall – fick motta 2016 års Ludvig Nordström-pris – novellpriset

För att han i sin återkomst till novellformen utforskat relationerna mellan berättandets, återvändandets och minnets svårtydda sammanhang med en lyhördhet som skalar av alla förenklningar.

Jury: Peter Degerman och Anders Johansson

Åke Smedberg tackade för de 15 000 kronorna som Härnösands kommun och Härnösands Läroverks och gymnasieförening bidragit med. Han mottog ett diplom och en blomstercheck. En kusin till Åke Smedberg kom oväntat till prisutdelningen med en praktfull bukett blommor.

En stor novellist talar om två andra stora novellister:

Med utgångspunkt från artikeln "Vintersöndagar med Ludvig Nordström" (BLM 1942:5) inledde Åke Smedberg sitt tackföredrag med att berätta om en nära vänskap mellan Ludvig Nordström och den nästan trettio år yngre Thorsten Jonsson, under några vårvinterveckor 1942 inte långt före Nordströms död.

I fortsättningen berättade Åke Smedberg om sitt eget författarskap, till exempel om varifrån han fått inspiration och fallenhet för att skriva. Det har han från morfadern, sportjournalisten "Eax" i *Sundsvallsposten*, från sin mor som skrev dikter och från fadern som inte skrev men som kunde berätta historier. Från modern poeten har han fått med sig förmågan att stryka ner, minimera; från fadern att berätta. Resultatet blir kortprosa, noveller.

Åke Smedberg läste novellen "Sömn" ur samlingen *Hässja* och "Hästen" ur *Legender från Häståsen*.

Öbacka bok sålde, och Åke Smedberg signerade novellsamlingen *Borges i Sundsvall* (2013)

På tal om Ludvig Nordström och Thorsten Jonsson.

Mellan promenaderna våren-vintern 1942 skrev författarna brev till varandra. "Kära Västerbotten", inledde Ludvig sina brev till Thorsten. Så kunde han naturligtvis skriva, det stämde på ett sätt men de var närmare grannar än så; de bägge författarna växte upp i samma landskap, Ångermanland, men i olika län. Thorsten Jonson föddes 1910 i den lilla byn Hörnsjö i Nordmalings socken nära gränsen till Västerbottens län.

I sin artikel om vintersöndagarna citerar Jonsson ur breven. 20 mars kallar sig Ludvig för ett "ensamt gammaldags lokomotiv [...] rinnande av vattenånga och med rödrostig huv", efter en dryg timmes promenad i Öregrund's omgivning. Det var till Öregrund Ludvig Nordström reste för att vila ut efter alla sina engagemang i Stockholm. In i det sista planerade han till exempel att ge ut en tidskrift – ett demokratiskt idéorgan – som skulle heta "Målet". Han skrev också på ett filmmanus, oavslutat.

I ett annat brev skämtar Ludvig med Thorsten apropå sitt bruk av veronal.

"Tänk, när du blir så gammal och vis, att du tuggar den delikatessen på kvällskröken med en liten eventuell eftersläckning på natten..."

Thorsten Jonsson hade kanske inte behov av sådana remedier under sitt korta liv. Han avled 1950, endast fyrtio år gammal.

De bägge författarna planerade ett litet projekt ihop. Ludvig skulle välja ut ett kort avsmitt ur sin digra dagbok och Thorsten skulle skriva en inramande text. *Artikeln* tänkte de erbjuda till *Bonniers Litterära Magasin (BLM)*.

På Bonniers förlag var man mer intresserad än så av Ludvig Nordströms dagböcker. Ludvig Nordström hade strax före sin död (15/4) gett sin vän Thorsten Jonsson i uppdrag att redigera några lämpliga volymer av dagboken. Jonsson avled innan han hunnit läsa hela texten. Tor Bonnier blev den som gav ut dagboken 1955.

Ω

Thorsten Jonssons uppsats "Om novellisten Ludvig Nordström" är det viktigaste som skrivits om Ludvig Nordströms noveller.

Några av Jonssons synpunkter:

Han konstaterar att novellerna är det bästa i Nordströms skönlitterära produktion.

Att hans andra samling *Borgare* (1909) utgör en inledning till 1910-talets borgerliga realism.

Att Tomas Lack-figuren hör till det allra bästa i Nordströms berättarkonst.

Att Nordströms första novellsamlingar följer ett likartat mönster, men

Att novellerna från och med samlingen *Idyller från kungariket Öbacka* (1916) är genomsyrade av totalismen.